

Ad min. 1 part. (non annihilatione). Id solum annihilatur, quod ita destruitur ut nihil ejus remaneat, sed totum ejus esse deficiat; *a.* animae beluinae remanet materia, subjectum, et quidem non nudum sed ita dispositum sicut anima desinens illud reliquit, i. e. manet vestigium essenziale animae; *e.*

Ad min. 2 part. (non corruptione per se). 1) Anima brutorum attingi in se nequit, sed solum ratione corporis informati; *e.*

2) Corrumpti, seu ad non esse reduci illud solum potest, quod proprium esse habet: *a.* anima brutorum non proprium esse habet, sed tantum esse dependens a materia; *e.* per hoc solum forma desinit, quod materia aliam formam incipit habere, quacum prior forma stare non potest; *e.*

Objic. 1° Ratio mortis animae est quod non potest sine corpore operari, et hinc caret fine interno; *e.* mortalis est non natura sua, sed per accidens.—*R. c. ant.—n. cons.* (natura respondet fini, et operationi *totali*).

Objic. 2° Omnia creata natura sua interire possunt; *e.* non probandum de anima bruti.—*R. d. ant.* non habent in se rationem sufficientem conservationis, *c;* non aliqua saltem requirunt ex natura sua ut conserventur in esse, *n.*

Objic. 3° Materia est nihil animae, i. e. nulla pars animae, sed pars bruti, compars animae; *e.* si tota anima perit, annihilatur.—*R. d. ant.* materia ut sic..., *c;* ut fulcrum formae, *n.*

Coroll. 1^m Ex dictis de natura animae brutorum, deque ejus ortu et interitu, apparet quid dicendum de modo quo fiat iste interitus: corrumpitur scilicet vivens sicut in cosmologia corrumpi vidimus mineralia; non subito, in instante indivisibili, nova forma stat loco prioris formae, sed paulatim motu continuo alterationis ab uno termino (statu vitae et sanitatis) ad alium terminum (statum dissolutionis completae in elementa mineralia) transit materia; qui motus continuus vocari jure potest *forma cadaverica*, participans adhuc de vita sensitiva, deinde jam non nisi de vegetativa, deinde jam de sola constitutione chemica organicae materiae; simulque participans jam magis ac magis de statu et proprietatibus materiae inertis ac tandem solius mineralis.

Coroll. 2^m Ex his etiam apparet quid sentiendum de modo explicandi *phaenomena motuum*. quos recentiores *reflexos* vocant, in corporibus post mortem ut aiunt; itemque phaenomena continuatae aliquandiu vegetalis excretionis, v. c. pilorum, unguium, etc. Sunt enim illi motus et actiones *vitales*, quamdiu vere existunt, et signum sunt vitam tunc nondum penitus extinctam esse, sed vitae jam paulatim magis deficientis manere dispositionem in materia. Quamdiu scilicet materia haec sensationem manifestat, tamdiu sentit, v. c. rana capite truncata, vel aliud quodcumque cadaver; et quamdiu vegetationis actus manifestat et exercet, tamdiu vegetat; mortaliter quidem saucia vel aegrotans, multum jam profecta in motu mortis, seu formam cavavericam habens, non plenam et sanam amplius vitam.

INDEX.

LIBER III. — COSMOLOGIA.

PROOEMIUM	1
<i>Prop. 1.</i> Corpus naturale est substantia naturaliter quanta, seu per partes diffusa, seu realiter composita	3
CAPUT I. — De phaenomenis mundanis	4
SECTIO 1. DE QUANTITATE MUNDANA	5
QUAESTIO 1. DE EXISTENTIA QUANTITATIS	<i>ib.</i>
<i>Prop. 2.</i> Admittenda est in rerum natura existentia quantitatis.	<i>ib.</i>
<i>Prop. 3.</i> ...et veri continui	7
<i>Prop. 4.</i> ...et continui non virtualis sed formalis	11
QUAESTIO 2. DE ANALYSI QUANTITATIS CONTINUAE	13
ARTICULUS 1. De partibus in continuo	<i>ib.</i>
<i>Prop. 5.</i> Partes in continuo materialiter spectatae actu distinguuntur, formaliter spectatae non distinguuntur actu sed potentia	<i>ib.</i>
<i>Prop. 6.</i> Continuum non constat solis indivisibilibus mathematicis	15
<i>Prop. 7.</i> Continuum mathematice consideratum est divisibile in infinitum	17
<i>Prop. 8.</i> Non videtur neganda continui etiam physice considerati divisibilitas in infinitum	18
ARTICULUS 2. De indivisibilibus limitibus in continuo	20
<i>Prop. 9.</i> Id quod in continuo indivisibile vocamus, est ens verum et reale, non verum merum figmentum mentis, vel mera negatio	<i>ib.</i>
<i>Prop. 10.</i> In continuo indivisibilia continuantia formaliter sumpta non sunt nisi in potentia	21
<i>Prop. 11.</i> Indivisibilia terminantia, formaliter sumpta, sunt actu in continuo: nec distinguuntur ab ipsius continui entitate nisi connotata negatione ulterioris extensionis	22
QUAESTIO. 3. DE NATURA QUANTITATIS PHYSICAE	24

<i>Prop.</i> 12. Effectus formalis quantitatis non est tribuere substantiae materiali extensionem externam localem actualem; sed hanc habet substantia per ubicationem intrinsecam ejus partes diversimode ubicantem . . .	24
<i>Prop.</i> 13. Effectus formalis quantitatis non est tribuere substantiae extensionem entitativam . . .	26
<i>Prop.</i> 14. . .neque impenetrabilitatem, neque rationem mensurae . . .	27
<i>Prop.</i> 15. . .sed extensionem externam localem aptitudinalem . . .	28
<i>Prop.</i> 16. . .quae ita explicari debet, ut sit a parte rei identica cum extensione interna situati . . .	29
<i>Prop.</i> 17. Non intrinsece repugnat realis distinctio major inter quantitatem et substantiam corpoream . . .	31
<i>Prop.</i> 18. . .quam etiam rationes naturales suadent . . .	32
QUAESTIO 4. DE MUTATIONIBUS QUANTITATIS . . .	33
<i>Prop.</i> 19. Non intrinsece repugnat corporum condensatio et rarefactio proprie dicta . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 20. . .imo est in rerum natura admittenda . . .	34
SECTIO 2. DE QUALITATIBUS MUNDANIS. . .	38
QUAESTIO 1. DE MODIS QUANTITATIS . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 21. Determinata figura quam corpora naturalia induunt, est proprietas quae principaliter consequitur ipsorum principium specificum . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 22. Impenetrabilitas corporum repetenda est ex naturali, omnibus corporibus communi activitate resistiva, qua corpus corpori, partes partibus obstant, ne eundem simul locum occupent . . .	41
<i>Prop.</i> 23. Cohaesio corporum repetenda est ex varia corporibus propria activitate constrictiva, qua partes aliae alias retineant ac continent . . .	43
<i>Prop.</i> 24. Elasticitas est proprietas corporum resultans ex eorum impenetrabilitate simul et cohaesione varie temperatis . . .	<i>ib.</i>
QUAESTIO 2. DE MOTU . . .	44
ARTICULUS 1. <i>De analysi motus</i> . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 25. Motus apte definitur generatim : actus entis in potentia, prout est in potentia . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 26. Motus realiter distinguitur tum a termino a quo, tum a termino ad quem . . .	45
<i>Prop.</i> 27. Motus est essentialiter successivus . . .	46
<i>Prop.</i> 28. . .et essentialiter continuus. . .	47
ARTICULUS 2. <i>De natura motus physici</i> . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 29. Motus localis a re mota distinguitur realiter, non ut ens rationis, sed ut modus . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 30. Causa efficiens physica immediata motus localis, est impetus seu nisus, qui est accidentaliter qualitas alterativa corporis . . .	49
<i>Prop.</i> 31. Inertia est corporum proprietas generalis, potentia mere passiva, receptiva nisus. . .	50
QUAESTIO 3. DE ACTIVITATE EFFICIENTE. . .	51
<i>Prop.</i> 32. Corporibus naturalibus vera inest activitas efficiens . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 33. Nequit omnis corporum naturalium activitas efficiens reduci ad solum motum localem passivum . . .	53
<i>Prop.</i> 34. Praeter motum localem etiam activum, admittendae sunt aliae activitates corporum naturalium . . .	54
<i>Prop.</i> 35. Non probatur nullam corporum potentiam esse per se actuosam, sed ut actuosa fiat, indigere complemento ab extrinseco adveniente . . .	57

<i>Prop.</i> 36. Phaenomena attractionis specialis corporum, et gravitationis universalis, explicanda potissimum sunt per qualitatem corporis attracti . . .	58
QUAESTIO 4. DE QUALITATIBUS SENSIBILIBUS. . .	59
<i>Prop.</i> 37. Qualitates corporum sensibiles sunt in rebus formaliter id quod sunt in sentiente repraesentative . . .	<i>ib.</i>
QUAESTIO 5. DE ACTIVITATIS FINALITATE . . .	64
<i>Prop.</i> 38. Est in rebus naturalibus vera finalitas, seu tendentia ad fines . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 39. . .quae tendentia finalis, e rerum essentia proxime proficiscitur, et in rebus vere inest . . .	65
CAPUT II. — De natura mundi . . .	68
SECTIO 1. DE NATURA CORPORUM . . .	<i>ib.</i>
QUAESTIO 1. DE DISTINCTIONE NUMERICA, SEU DE PANTHEISMO . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 40. Pantheismus universim inspectus non solum gratuito asseritur, sed theoretice et practice absurdus est. . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 41. Pantheismus Eleaticus speciatim, inspectus absurdus est. . .	71
<i>Prop.</i> 42. . .item Spinosianus . . .	72
<i>Prop.</i> 43. . .item Transcendentalium . . .	74
QUAESTIO 2. DE DISTINCTIONE SPECIFICA, SEU DE CONSTITUTIONE CORPORUM . . .	75
ARTICULUS 1. <i>Perpenduntur facta experimentalia</i> . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 44. Corpora chemice simplicia sunt specificae diversae naturae . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 45. Corpus chemice compositum est naturae specificae diversae a suis componentibus . . .	76
<i>Prop.</i> 46. Substantiae elementares in composito remanent in virtute . . .	77
<i>Prop.</i> 47. Datur in substantiis corporeis vera mutatio, tum accidentaliter, tum substantialiter . . .	78
<i>Prop.</i> 48. In his mutationibus substantialibus remanet aliquid substantiale, aliud autem aliquid substantiale interit, aliud novum adesse incipit . . .	80
ARTICULUS 2. <i>Theoretice explicantur facta.</i> . . .	81
<i>Prop.</i> 49. Circa partem substantialem quae interit vel incipit, nequit communis atomistarum et dynamistarum explicatio admitti . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 50. Circa partem permanentem substantialem admitti nequit explicatio atomistarum mechanicorum . . .	83
<i>Prop.</i> 51. . .nec dynamistarum . . .	85
<i>Prop.</i> 52. . .nec atomistarum dynamicorum . . .	87
<i>Prop.</i> 53. Per materiam et formam substantialem bene explicant Peripatetici physicam essentiam corporum . . .	89
<i>Prop.</i> 54. Generatio novae substantiae fit per eductionem formae e potentia materiae . . .	91
<i>Prop.</i> 55. Nequit eadem materia simul habere plures formas substantiales . . .	93
SECTIO 2. DE MUNDI CONSTITUTIONE . . .	96
<i>Prop.</i> 56. Leges naturae, tum ex parte materiae, tum ex parte formae, sunt necessariae, sed hypothetice tantum . . .	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 57. Quae de cosmogonia et geogonia recentiores ex astronomia, geologia et palaeontologia concludunt, ut solida hypothesis admittenda sunt . . .	98
CAPUT III. — De conditionibus mundi . . .	101
SECTIO 1. DE LOCO ET SPATIO. . .	102

QUAESTIO 1. DE LOCO	102
ARTICULUS 1. <i>De natura loci</i>	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 58. Locus non est aliquid praeter omnia corpora existens, neque aliquid intrinsecum locato, sed est corporis continentis superficies prima immobilis.	<i>ib.</i>
ARTICULUS 2. <i>De praesentia in loco</i>	105
<i>Prop.</i> 59. Corpora naturaliter alicubi sunt circumscriptive, spiritus autem definitive	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 60. Non intrinsece repugnat corpus esse alicubi definitive	106
<i>Prop.</i> 61.vel plura corpora circumscriptive compenetrari	107
<i>Prop.</i> 62.vel corpus multilocari, sive definitive, sive mixte, sive circumscriptive.	108
QUAESTIO 2. DE SPATIO	111
<i>Prop.</i> 63. Spatium proxima et immediata ratione ad extensum refertur	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 64.non consistit in relationibus corporum simul existentium et certo modo inter se ordinatorum	112
<i>Prop.</i> 65. Spatium <i>purum</i> seu mathematicum, est extensio ipsa abstracta; — sp. <i>physicum</i> est capacitas continendi vel recipiendi rem naturalem extensam; — sp. <i>vacuum</i> est eadem capacitas, addita negatione omnis impedimenti corporei quod corpori quanto se opponere possit	113
<i>Prop.</i> 66. Sp. non est ens quoddam actuale, sive ens sui generis dicatur sive divina immensitas	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 67. Sp. non formaliter consistit in ipsa corporum extensione, sive in continua corporum extensorum serie	114
<i>Prop.</i> 68.nec est subjectiva quaedam sensibilitatis forma Kantiana	115
<i>Prop.</i> 69.sed formaliter acceptum est ens rationis cum fundamento in re	117
<i>Prop.</i> 70. Non intrinsece repugnat esse vacuum in mundo corporeo	118
SECTIO 2. DE DURATIONE ET TEMPORE.	119
QUAESTIO 1. DE DURATIONE	120
ARTICULUS 1. <i>De natura durationis</i>	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 71. Intrinseca duratio motus realiter distinguitur a motu per eam intrinsece durante	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 72. Tota duratio rei permanentis est formaliter successiva, et realiter distincta a re per eam durante	121
ARTICULUS 2. <i>De modo durandi</i>	123
<i>Prop.</i> 73. Tempus essentialiter differt tum ab aevo, tum ab aeternitate	<i>ib.</i>
QUAESTIO 2. DE TEMPORE.	125
<i>Prop.</i> 74. Tempus proxima et immediata ratione ad durationem motus refertur	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 75. T. non consistit in ordine et relationibus successorum, neque in affectione quam res successivae praetereuntes faciunt in animo	126
<i>Prop.</i> 76. T. <i>purum</i> est ipsa duratio abstracta; — t. <i>physicum</i> est capacitas successionum aequaliter fluens; — t. <i>reale</i> est eadem capacitas connotando praesentiam in ea durantis motus; seu est numerus et mensura motus secundum prius et posterius; seu est fluxus quandocationum continuus; — t. <i>imaginarium</i> est eadem capacitas, addendo negationem durationis successivae in ea quandocatae	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 77. T. non est ens absolutum a parte rei actuale, sive ens sui generis dicatur, sive divina aeternitas	128
<i>Prop.</i> 78.nec est ipse motus	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 79.nec subjectiva quaedam sensibilitatis forma Kantiana	129

<i>Prop.</i> 80.sed formaliter acceptum est ens rationis cum fundamento in re	129
<i>Prop.</i> 81. Non intrinsece repugnat esse tempus imaginarium inter duo tempora realia.	130
<i>Prop.</i> 82. Tempus non est praesens seu existens ratione partis ut partis, sed solum ratione instantis indivisibilis	131

LIBER IV. -- ORGANOLOGIA.

PROOEMIUM	133
CAPUT I. — De vita in genere	134
<i>Prop.</i> 1. Vita reponenda est in facultate qua ens seipsum movet, continuo se perficit, immanenter agit	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 2. Sex sunt genera potentialium vitalium : vegetativa, sensitiva, appetitiva sensibilis, intellectiva, volitiva, locomotiva	137
<i>Prop.</i> 3. Quatuor in mundo sunt modi vivendi : vegetativus, sensitivus, locomotivus, intellectivus	138
<i>Prop.</i> 4. Tres in mundo sunt vitae gradus : vegetativus, sensitivus, intellectivus	139
<i>Prop.</i> 5. Corpora viventia differunt quoad essentiam a non viventibus	141
CAPUT II. — De vita vegetativa	142
QUAESTIO 1. DE OPERATIONIBUS ET FACULTATIBUS VEGETATIVIS.	143
<i>Prop.</i> 6. Crystallis nulla inest vita vegetativa	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 7. Operationes vitae vegetativae primariae tres jure recensentur : auctio, nutritio, generatio	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 8. Plantae sentiendi facultate non gaudent	145
QUAESTIO 2. DE PRINCIPIO VITALI VEGETATIVO	147
ARTICULUS 1. <i>De existentia et natura principii vitalis.</i>	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 9. In vegetalibus inest principium aliquod essenziale a viribus physicis et chemicis plane diversum.	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 10.quod est vera forma substantialis corporis viventis unica	151
<i>Prop.</i> 11.et in plantis non est in se subsistens; seu non est a materia cui vegetationem tribuit independens quoad esse	152
<i>Prop.</i> 12.ac licet actu unum, potentia tamen multiplex est, et condivisibile subiecto quod informat.	154
ARTICULUS 2. <i>De principii vitalis ortu et propagatione</i>	156
<i>Prop.</i> 13. Principium vitale probabilius jam ab initio in ipso semine, seu ovulo fecundato praeexistit	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 14. Plantarum principium vitale saltem aggeratione et divisione, in perfectioribus etiam proprie dicta generatione producit	158
ARTICULUS 3. <i>De specificis varietatibus principii vegetativi</i>	160
<i>Prop.</i> 15. Generatio aequivoca admitti nequit	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 16. Transformismus admitti nequit ut factum	163
<i>Prop.</i> 17. Speciatim Darwinianus transformismus admitti nequit theoretice	164

<i>Prop.</i> 18. Homo non est simius magis evolutus	168
<i>Prop.</i> 19. Variæ stirpes ejusdem speciei, ac speciatim variæ hominum stirpes, ab uno protoparentum connubio, generatione oriri potuerunt	169
<i>Prop.</i> 20. Generatio spontanea latiori aliquo sensu non quidem absurda est, sed admitti non debet	170
CAPUT III. — De vita sensitiva	173
QUAESTIO 1. DE ACTIBUS ET FACULTATIBUS SENSITIVIS	<i>ib.</i>
ARTICULUS 1. <i>Notiones generales.</i>	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 21. Bruta animalia non sunt mera automata, sed vera gaudent facultate sentiendi, appetendi, spontanee se movendi	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 22. Bruta carent intelligendi facultate	176
<i>Prop.</i> 23. Variâ sunt externa discrimina inter regnum animale et vegetale	178
<i>Prop.</i> 24. Propria et essentialis differentia, qua regnum animale a vegetali distinguitur, est sensibilitas	179
ARTICULUS 2. <i>De sensatione et sensibilitate.</i>	180
§ 1. De sensatione et cognitione in genere	181
<i>Prop.</i> 25. Sensatio est vere cognitio	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 26. In omni cognitione, necessaria est objecti cum potentia cognoscente conjunctio, sive per ipsum objectum, sive per ejus vicariam speciem impressam	182
<i>Prop.</i> 27. Sensatio neque impressio ab objecto in organo facta, neque sola receptio impressionis in potentia sensitiva est	183
<i>Prop.</i> 28. Inter speciem impressam et objectum non requiritur convenientia in essendo sed sufficit convenientia in repraesentando	184
<i>Prop.</i> 29. Species impressa non est <i>id in quo</i> prius cognito, sed <i>id quo</i> objectum cognoscitur	185
<i>Prop.</i> 30. Species impressa non esse debet similitudo objecti intentionalis formalis, sed virtualis tantum	187
<i>Prop.</i> 31. Cognitio producitur tum a potentia tum a specie impressa, sic ut tota procedat ab utraque tanquam a principiis sibi subordinatis	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 32. In omni cognitione producitur, tanquam terminus, species expressa, seu similitudo objecti intentionalis formalis.	189
<i>Prop.</i> 33. Species expressa non est <i>id in quo</i> prius cognito, sed <i>id quo</i> objectum cognoscitur	190
§ 2. De sensu externo	192
<i>Prop.</i> 34. Objectum proprium sensuum externorum sunt corpora externa per suas qualitates proprias manifestata	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 35. Recte distinguuntur quinque sensus externi	193
<i>Prop.</i> 36. Tactus et visus sunt sensus maxime discretivi objecti a subjecto, reliqui sensus externi sunt potius mere experimentales	195
<i>Prop.</i> 37. Sensatio externa perficitur non in cerebro sed in propriis singulorum sensuum organis	196
§ 3. De sensu interno	199
<i>Prop.</i> 38. Praeter sensus externos proprios est in animalibus sensus internis communis	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 39. qui suum habet organum, quod est commune sensorium, videturque esse systema cerebro spinale; et ipsa facultas organica est	200
§ 4. De sensu intimo	201

<i>Prop.</i> 40. Est in animalibus sensus intimus, principaliter vicens in cerebro ubi non distinguitur a sensu communi; instrumentaliter vero vicens in ceteris partibus systematis nervei, ubi a sensibus externis realiter distinguitur	201
<i>Prop.</i> 41. Sensus intimus nequit haberi ut sensus fundamentalis Rosminianorum	202
§ 5. De phantasia	203
<i>Prop.</i> 42. Est in animalibus phantasia, quae est facultas organica, cujus organum videtur esse cerebrum	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 43. Phantasia exerceri nequit sine sensibus externis et interno, ab eis tamen differt	204
<i>Prop.</i> 44. Sedes sensationis per phantasiam reproductae non est organum in quo prius habita est, sed est ipsa phantasia ejusque organum	205
§ 6. De memoria	206
<i>Prop.</i> 45. Est in animalibus memoria, quae est potentia organica, et a phantasia differt	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 46. Memoria sensitiva determinatur ad actum per speciem quam, quum primum sentit animal objectum, in se excipit conservatque	207
§ 7. De vi aestimativa	208
<i>Prop.</i> 47. Est in brutis facultas aestimativa, quae est facultas organica et differt ab aliis facultatibus sensitivis.	<i>ib.</i>
ARTICULUS 3. <i>De sensibili appetitu</i>	210
<i>Prop.</i> 48. Appetitus naturalis non est specialis facultas entis, sed provenit immediate a natura	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 49. Est in animalibus appetitus elicited, qui procedit a speciali facultate elicitive ejus	211
<i>Prop.</i> 50. Formale objectum appetitus sensitivi est bonum delectabile secundum sensum	212
<i>Prop.</i> 51. Appetitus sensitivus non est liber	213
<i>Prop.</i> 52. Appetitus sensitivus est facultas organica, cujus organum videtur esse cor	214
<i>Prop.</i> 53. Appetitus concupiscibilis et irascibilis videntur esse duae potentiae diversae	215
<i>Prop.</i> 54. Sex sunt passiones appetitus concupiscibilis: amor, et odium: desiderium, et fuga; gaudium, et tristitia	216
<i>Prop.</i> 55. Quinque sunt passiones appetitus irascibilis: spes, et desperatio; audacia, et timor; ira	<i>ib.</i>
ARTICULUS 4. <i>De vi locomotiva</i>	218
<i>Prop.</i> 56. Ad locomotionem spontaneam progressivam praerequiruntur cognitio, appetitus, et membrorum apta dispositio	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 57. Facultas locomotiva est organica, et ab appetendi facultate distincta, cujus organum sunt musculi	219
QUAESTIO 2. DE PRINCIPIO VITAE SENSITIVAE	220
ARTICULUS 1. <i>De existentia et natura principii sensitivi</i>	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 58. Potentiae sensitivae sunt distinctae ab omnibus viribus materiae brutae	<i>ib.</i>
<i>Prop.</i> 59. Est in brutis animantibus anima sensitiva una, quae tanquam forma substantialis totum corpus informat	221
<i>Prop.</i> 60. Non anima sola, sed compositum ex anima et corpore, facultatum sensitivarum subjectum est	222
<i>Prop.</i> 61. Anima beluina non est in se subsistens, sed in suo esse pendet a materia	223

- Prop. 62. Animae brutorum omnium sunt materiae suae indivisibiles : aliorum quidem ita ut post divisionem perseverent, aliorum ita ut divisione pereant* 224
- ARTICULUS 2. *De ortu et interitu animae beluinae* 226
- Prop. 63. Animae beluinae non creantur, sed generatione producuntur* *ib.*
- Prop. 64. Anima beluina est natura sua mortalis, et pereunte animali, existere desinit* 227
-

CAPILLA ALFONSINA

U. A. N. L.

Esta publicación deberá ser devuelta antes de la última fecha abajo indicada.

B839

A2

v.2

46116

AUTOR

AA, Jan Simon Van der

TITULO

Praelectionum...

FECHA DE VENCIMIENTO

NOMBRE DEL LECTOR

